

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 739/2015
16.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.С., због продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ж.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 14К бр. 122/14 од 20.06.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 89/15 од 24.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.С., адв. Ж.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 14К бр. 122/14 од 20.06.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 89/15 од 24.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 14К бр. 122/14 од 20.06.2014. године окривљени Р.С. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. у вези члана 61. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и за кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и применом члана 60. став 1. и 2. тачка 2. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршити по правноснажности пресуде у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. Уколико окривљени за време издржавања казне затвора самовољно напусти просторију у којој станује једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом окривљени је за кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. у вези члана 61. КЗ осуђен и на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности

пресуде под претњом да ће се уколико не плати новчану казну у том року, иста заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 261. и члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, и то на име паушала износ од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 89/15 од 24.02.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Р.С., адв. Ж.Л., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.С., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.С., адв. Ж.Л., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП-а).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивања на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног Р.С., адв. Ж.Л., у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева само формално означава повреду закона из члана 439. тачке 1) ЗКП, односно да дело за које се оптужени гони није кривично дело и члана 439. тачка 3) ЗКП због којих је подношење захтева дозвољено, али не опредељује у чему се ове повреде састоје, већ суштински полемиче са чињеничним утврђењима суда, а наиме да се грађевински радови које окривљени као власник апартмана број ... у ТПЦ „Р.“ на трећем спрату, који је његово власништво, не могу сматрати доградњом у смислу члана 2. став 1. тачка 35. Закона о планирању и изградњи, да ништа на објекту није урађено ван габарита

објекта јер тераса представља део објекта, да је окривљени вршио само адаптацију објекта дефинисану одредбом члана 2. став 1. тачка 35. Закона о планирању и изградњи и санацији објекта, за које није потребна грађевинска дозвола, те да радове на адаптацији санацији објекта није радио окривљени који се налазио у иностранству, већ треће лице, да окривљеном није уручено решење грађевинског инспектора којим је наложена обустава извођења грађевинских радова нити је он скинуо службени знак (затворено градилиште) а што све не представља разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП-а дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд исти, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**